

► La BSO de VNG

Urtica Sound: l'ortiga jamaicana

La 'sound system' es proclama de nou campiona de Catalunya

La primera 'sound-system' del Garraf

Eloi Contreras, Najib El Khammali i Iñaki Afonso són els responsables de la *sound system* pionera a la comarca, Urtica Sound (www.myspace.com/urticasound). Anys més tard sorgeixen altres formacions que segueixen els seus passos, com per exemple Mystikal Fyah, Shut Up & Listen, Nikochan Sound i Wahwah Sound, entre d'altres.

Els Urtica Sound, amb la copa que els identifica com a campions del 'BCN Sound Clash'

YOL

La peculiaritat del reggae amb 'punxadiscos'

Qualsevol que vulgui presenciar un directe de qualsevol *sound system* està obligat a saber què significa l'expressió *pull up* (tornar a començar el tema perquè la gent el gaudeixi des del principi). A més, no s'ha d'estranyar si el discjòquei comença a cridar per animar un públic perquè es passi tota la sessió amb les mans aixecades.

// BLAI MARSÉ
A principis dels setanta, l'illa de Jamaica va ser escenari de la irrupció d'una nova manera d'expressió musical relacionada amb el seu estil per excel·lència, el *reggae*. Les *sound systems*, una mena de furgonetes itinerants formades per un selector que tria i punxa els discos i un DJ encarregat d'animar el públic, comencen a ser protagonistes dels clubs jamaicans i creen una tendència tan important que acabaria desembocant al que actualment es coneix com a discjòquei.

El concepte de *Sound System* impacta amb força a la comarca del Garraf fa aproximadament un llustre de la mà de dos festivals de referència: La Mota Festival, a Cubelles; i el Nowa Reggae, a Vilanova. Precisament, molts dels seus organitzadors ho compaginen amb l'afecció a seleccionar i punxar discos en les seves respectives *sound systems*. Els pares d'aquesta moguda són Eloi Contreras,

Najib El Khammali i Iñaki Afonso, o el que és el mateix, Urtica Sound.

L'any 2004, un estudiant de Biologia (Eloi) s'inspira en el nom científic de l'ortiga i comença un projecte que més endavant donaria els seus fruits: és una planta característica d'aquí, una herba molt urticant però al mateix moment és molt positiva. A les *sound systems* també es juga amb aquests dos sentits, per una banda, per l'energia que es desprèn i per l'altra, pel bon rotllo que transmet.

El trio ha deixat clar que no és casualitat que la comarca del Garraf s'hagi erigit com a capital del *reggae* a català, ja que han quedat campions del torneig de *sound systems* més important de Catalunya, el BCN Sound Clash. La competició es basa en el fet que les *sounds* demostrin la seva habilitat en cadascuna de les variants i estils de la música *reggae*. Aquest passat cap de setmana, els Urtica

Sound van revalidar el títol ja guanyat en la darrera edició.

Els mateixos reconeixen que per tenir una *sound system* s'ha d'escoltar molt de *reggae* i ser molt afeccionat a la música jamaicana. Cal dominar totes les varietats d'aquesta música, ja que has de tenir discos apropiats per a cada moment.

A més, si es té en compte que l'evolució d'aquest gènere sempre ha estat condicionada per l'estat polític del propi país jamaicà, és molt més senzill entendre com poden sorgir tants estils diferents a partir d'un tipus de música.

Tot aquell amant de la música jamaicana que estigui desitjant comprovar l'efectivitat d'aquesta banda recent triomfadora a la capital catalana, s'haurà d'esperar fins a el proper 25 d'abril, data en què el grup torna a concursar en una altra trobada a Barcelona. Esperem que mantinguin la ratxa.

+ L'mp3 d'Urtica sound

Els quatre singles d'aquesta 'sound system' reflecteixen el domini dels seus selectors pel que fa a les diferents dècades de música reggae a l'illa carib, al mateix moment que demostren que Bob Marley no és l'únic nom propi important i representatiu del gènere:

Dennis Brown – "Here I come" (1975)
"És un dels creadors del reggae, fins i tot va ser més famós que Bob Marley a l'illa, és la veu jamaicana per excel·lència. És un tema molt melòdic amb molta energia, comença amb un to baix i va pujant, recorda Sam Cooke."

Ken Boothe – "Every thing I own" (1974)
"És el pare del 'rocksteady', l'estil entre l'"ska' i el 'roots'. Fa cançons més aviat d'amor i pensaments,

et parlen més de bon rotllo. Barreja estils diversos com el 'rhythm & blues', soul i 'calypso'. Aquest single va ser número 1 a Anglaterra el mateix any 74 "

Supercat – "Don Dada" (1991)
"Aquest tema pertany a l'època digital, els ritmes es fan més per ordinador. De fet, la música digital també sorgeix de l'illa de Jamaica. Supercat és un dels artistes creadors del moviment dancehall dels anys vuitanta"

Luciano – "Give praise" (2004)
"És un tema mot 'guapo', té molt de missatge. A Luciano li diuen The Messenger, vol transmetre pau, amor i respecte. És 'rastafarisme' pur, és dels pocs que encara segueixen tota la tendència rastafari i mantenen els seus ideals."

